

BR JOZEF DECROCK

geboren te Rijsel op 5 november 1935
overleden te Oostakker
op 23 januari 2012

Jozef (Jos) behaalde eerst het diploma van onderwijzer aan de Sint-Jan Berchmansnormaalschool te Oostakker (1955). Na enkele korte opdrachten in Hamme, Merchtem, Burcht en het vervullen van zijn militaire dienst, ging hij studeren in Leuven. Hij werd er licentiaat in de Pedagogische Wetenschappen (1962) en nadien ook nog in de Beroepsoriëntering en Selectie (1963).

Hierna werd Jos Decrock aangesteld in het Technisch Instituut Depoorter te Ronse. Hij zou er de hele duur van zijn professioneel leven blijven werken, eerst als adjunct-directeur (van 1963 tot 1977), nadien als directeur (van 1977 tot zijn oppensioenstelling in 1997). Met velen kenden wij hem als een bescheiden en dienstbaar man, de naam 'broeder' waardig. Onder zijn wat schuchtere houding en zijn relativerende humor ging een bijzonder intelligent, nuchter en kritisch man schuil, met een groot en gevoelig hart. Die gaven stelden hem in staat om zijn verantwoordelijkheden met realiteitszin op te nemen. De medemensen benaderde hij nooit oordelend, maar met veel eerbied voor de eigenheid van elke persoon. Niet alleen voor zijn congregatie, maar voor ieder die hem werkelijk heeft gekend, betekent zijn heengaan een groot verlies.

Beter dan wij het kunnen, wijzen zijn eigen afscheidswaarden op de diepte van zijn persoonlijkheid. Hij koos als beginwoorden een zin van Toon Hermans: "Je komt op de wereld als kind, daarna moet je proberen 'mens' te worden".

En dan schrijft hij onder zijn naam eerst dat hij zich definitief aan de congregatie verbond (15 augustus 1959) om pas dan zijn geboortedatum en nog oningevulde sterfdag aan te geven!

Hij was dus eerst en vooral broeder van Glorieux. En dan lezen we zijn 'Bij een afscheid':

*75 jaar een gezond leven
Dankbaar voor het leven.
De opeenvolging in het leven van confrontaties
met je beperkingen in het werk, in het gebed
en in het samenwonen,
doet je beseffen dat "alles beter kon".
Toch bedankt voor de vele momenten van vriendschap
en verbondenheid op het werk, in de gemeenschap
en in de familie.
Ik geloof, maar vooral ik hoop met Hans Küng
dat het einde voor mij niet een beëindiging
maar een voleinding zal zijn.
Hoe dit concreet zal uitzien, weten we niet maar
we mogen vertrouwen dat het goed zal zijn.*

Jos onderstreepte in zijn afscheidswaarden alleen het woord 'goed'. Zij die hem gekend hebben zijn het erover eens: Jos heeft het goed gedaan, zelfs tijdens zijn ziekte, ook dan nuchter, gevoelig en bescheiden. Wij vertrouwen erop dat de algoede Vader al het goede waarvoor hij als bekwame broeder stond, nu zal voltooien.

Michel T'Joen, deken Sint-Hermeskerk (Ronse)